

Arrest

nr. 135 165 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 mei 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 juli 2014 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 november 2013 heeft verzoeker een aanvraag ingediend om een verblijfskaart te verkrijgen van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter), dit in zijn hoedanigheid van echtgenoot van een Belgische onderdaan.

1.2. Op 19 mei 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris)

een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: (...) 3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt. Gezien de Belgische onderdaan een werkloosheidsuitkering krijgt en niet bewijst dat zij actief op zoek is naar werk, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af. Deze beslissing belet de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tót een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“(…) Deze motiveringsplicht heeft drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg: 1. motieven van de rechtshandeling moeten kenbaar zijn 2. zij moeten beantwoorden aan de realiteit 3. tenslotte moeten zij draagkrachtig zijn en deze beslissing effectief verantwoorden. Dat de overheid verplicht is in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de grondslag liggen van de beslissing; Dat deze motieven ook afdoende moeten zijn; Dat zij deze overwegingen niet opgenomen heeft in haar beslissing; Dat verzoekster niet de exacte motieven kent van de weigering; Dat er tal van bewijsstukken zijn overgemaakt en men niet stelt waarom deze niet voldoende zouden zijn; Dat verzoeker zijn partner beschikt over een werkloosheidsuitkering; dat haar niet gevraagd werd naar sollicitatiebrieven;”

2.2. Verzoekers betoog ter ondersteuning van het middel heeft eerder betrekking op de formele motiveringsplicht. Alleszins, de bestreden bijlage 20 bevat wel degelijk de feitelijke en juridische overwegingen waarop ze steunt. Verzoekers betoog kan derhalve niet worden aangenomen. Waar verzoeker nog opwerpt dat hem niet gevraagd werd sollicitatiebrieven over te maken, dient de Raad op te merken dat artikel 40 ter, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt, *“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :*

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- (...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

(...);

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

2.3. Uit de voormelde bepaling volgt dat de bewijslast inzake het aantonen van het beschikken over bestaansmiddelen, en zo nodig het gegeven dat de steuntrekkende Belgische onderdaan actief werk zoekt, op de verzoekende partij rust. Het is niet aan de verwerende partij om deze op te vragen bij verzoeker.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.4. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

“(…) “1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.” Dat het recht op gezinshereniging dient gerespecteerd te worden; Dat door het uitvaardigen van de kwestieuze beslissing geen juist evenwicht werd geëerbiedigd tussen de belangen van verzoeker in het kader van de eerbied voor zijn gezinsleven enerzijds en de belangen van de Belgische openbare orde anderzijds; dat de kwestieuze beslissing helemaal niet op zorgvuldige wijze getroffen werd”.

2.5. Voormeld betoog is niet meer dan een bloot en niet geconcretiseerd betoog. Hiermee wordt geen schending aangetoond van artikel 8 EVRM of van de zorgvuldigheidsplicht. Alleszins, het gaat hier om een eerste toelating tot verblijf en in dat geval oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt er geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. Er diende in de bestreden beslissing dan ook geen belangenafweging in het licht van artikel 8, tweede lid van het EVRM te worden gemaakt. Alleszins houdt artikel 8 EVRM geen bijzondere motiveringsplicht in (cf. RvS 22 juli 2013, nr. 224.386).

Het tweede middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

2.6. In een derde middel voert verzoeker aan: *“Schending van beginsel behoorlijk bestuur, beginsel van fair play, rechtzekerheidsbeginsel en machtoverschrijding, zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”.*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Het beginsel van de fairplay houdt in dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht dient te nemen; Dat er tal van bewijsstukken zijn overgemaakt in de loop van de procedure; Dat indien deze niet voldoende bleken te zijn DVZ in het kader van de zorgvuldigheidsplicht bijkomende documenten diende op te vragen, hetwelk zij niet deed;”

2.7. Het middel is onontvankelijk voor zover de schending opgeworpen wordt van het rechtzekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Immers ontbeert het verzoekschrift een uitleg aangaande de wijze waarop de bestreden bijlage 20 voormelde beginselen schendt. Evenmin wordt uiteengezet waarom de bestreden bijlage 20 getuigt van machtoverschrijding. Door een definitie te geven van het fair play-beginsel wordt evenmin duidelijk gemaakt hoe dit in concreto geschonden werd.

Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

2.8. Met zijn uiterst beknopt en niet geconcretiseerd betoog dat hij bij zijn aanvraag *“tal van bewijsstukken”* heeft overgemaakt toont verzoeker niet aan dat de beoordeling van de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing, namelijk dat niet werd bewezen dat de echtgenote van verzoeker actief op zoek is naar werk, kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

2.9. Verzoeker is van oordeel dat indien de door hem overgemaakte bewijsstukken niet voldoende blijken, de gemachtigde van de staatssecretaris bijkomende documenten dient op te vragen. De Raad benadrukt dat in casu de bestreden bijlage 20 uitspraak doet over een door de verzoeker gevraagd

voordeel waarbij de administratie kan veronderstellen dat zij over alle nuttige gegevens beschikt om tot een oordeel te komen. Het kwam verzoeker aldus toe om zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen en alle nodige stukken in te dienen ter ondersteuning van zijn aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger. Het komt niet aan de verwerende partij toe om leemten in de bewijsvoering van verzoeker te gaan opvullen.

Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA